

DAGSINS MEINING

Fokus á umhvörvið

Hesa vikuna hefur verið umhvorvisvika í Vestmanna. Har hava verið nógvir áhugaverdir og viðkomandi spurningar til víðgerðar. Teirra millum hvussu vit kunnu endurnýta tað vit brúka í gerandisdegnum og hvussu vit kunnu halda firðir okkara reinar. Ja í heila tikið, hvussu vit duga at heilt reint í eignum húsum.

Hóast tað skuldi verið so sjálvsagt, at vit føroyingar, sum liva mitt í náttúruni, vóru teir fyrstu at umrøða og gera nakað fyri at halda umhvörvið reint, so er hetta tíanverri bara nakað, sum verður tikið fram hessini. Vóru tað ikki einstaklingar sum Finnboði Joensen, húsavørður í Vestmanna og Jógvan Mørkøre, býrádsformaður í Hósvík, sum tóku hetta málið í størsta álvara, so hevði lítið og einki verið frammi um hetta. Heilsufrøðiliga Starvsstovan hevur roynt tað hon hevur megnað, men soleiðis sum politikararnir hava raðfest umhvorvismál, hevur her verið sera avmarkað orka. Sjálvt ikki tá komandi oljuvinnan bankaði á dynnar og hetta setti størri krøv til umhvorvisarbeiði vóru politikararnir sinnaðir til at seta nógv orku av til hetta óki.

Men lat okkum tó fegnast um tað, sum verður gjørt. Tiltakið í Vestmanna er afturvendandi. Umhvorviseldsálin, sum stóð aftanfyrri tað í fjór, er aftur undangongumaður í ár. Tað góða við hesum er, at tað eru ikki bert teir stóru umhvorvisspurningarnir, sum verða umrøddir. Eisini hetta at taka hædd fyri umhvorvismálum í tí smáa er á skránni. Hvussu vit í tí dagliga bera okkum at, tá tað ræður um at halda umhvörvið reint.

Spurningurin er, hvussu vit fáa myndugleikarnar at taka umhvorvisspurningin í størri álvara. Her hava teir so í Sundalagnum við bygdaráðsformanninum í Hósvík á odda nú í eina tíð skipað seg í eina felagsnevnd, sum burturav arbeiðir við umhvorvisspurningum. Hetta er nakað, sum eisini aðrar kommunur áttu at lært av.

Vónandi kann oljuvinnan og tey umhvorvislig atlit, sum har koma fram, verða við til at fáa okkum at hugsa meira um okkara eigna umhvörvi. Í hesum sambandi vilja vit heita á myndugleikarnar um til komandi figgjjarár at seta fleiri pengar av til umhvorvisarbeiði, bæði við eini komandi oljuvinnu fyri eygað men so sanniliga eisini fyri at kunna kanna, hvussu vit sjálvi dálka firðir o.a í tí dagliga. Spell at Føroya Umhvorvisverndarfelag, sum nøkur ár herfyri varð so virkið, nú tikið at vera sovnað. Spurningurin er, um ikki nýtt lív eigur at kveikjast í hetta fyrr so stolta og virðismikla felag. Gott er at einstaklingar taka hetta mál so álvarsliga, men vit eiga øll at lyfta í felag. Latid okkum vóna, at vit í hesi nýggju öldini fara at seta meiri orku av til nettup umhvorvisspurningar. Hetta skylda vit okkara eftirkomarum. Náttúruna hava vit jú bara fingið til láns frá teimum.

Sosialurín

Jóannes Eidesgaard

Kropp á kroppi koma teir fram í fjølmíðlunum og smyrja seg við, hvussu lítlan týðning ríkisstuðulin hevur fyri føroyska búskapin, og hvussu skaðiligt okkara samstarv við Danmark er. Men hvat er tað, sum fær júst somu menn ikki at tora at fremja tað í verki, sum teir siga er einasta bjargingin fyri føroyska samfelagið?

Rættiliga avgerandi er tað fyri trúvirðið hjá einum politikara, at hann roynir at seta tað í verk, sum hann veruliga sigur seg trúgva uppá. At hann ikki bara buldrar sum ein onnur tóm tunna um tað, sum hann heldur er best fyri land og fólk, men at hann setur gerning aftan fyri orðini. Øll minnst vit orðini hjá fræga svenska javnaðarmanninum Olof Palme, at politikkur er at vilja.

Politisku tvíburðarnir Torbjørn Jacobsen og Høgni Hoydal hava enn einfærð við buldur og brak roynt at sagt okkum, hvussu óneyðugur ríkisstuðulin og samstarvið við Danmark er, og at alt hetta má fáa ein enda ongantíð ov skjótt.

Og nú koma teir aftur við einari nýggjari búskaparligari opinbáring, at blokkurin er bert 4% av føroyska búskapinum. Og sum Høgni Hoydal tekur til,

føroyingar eru bert 4% frá sjálvbjargni, tí nú hevur onkur búskaparfrøðingur billað honum inn, at tað psykologiskt virkar betur at seta brúkt ríkisstuðulin í mun til BTÚ. Teir hava funnið fram til, at hetta virkar meira sannførandi heldur enn at seta ríkisstuðulin í mun til samlaðu inntøkurnar á figgjjarlógini, tí tá er prosentíð ræðandi høgt.

Men tað er ósømligt at káma burtur ein veruleika, sum allir føroyingar kunnu forhalda seg til. Og so annars ikki eitt orð um, at tað, sum teir kalla óbrúktur ríkisstuðul, er medvirkandi til at økja um ognina í Landsbankanum. Og ikki eitt orð um sokallaðu multiplikatoreffektina av ríkisstuðulinum og donskum lønum annars í Føroyum.

Fyri at siga tað stutt, so er greinin hjá Høgni Hoydal í gjár, sum er eitt ekko av greinini hjá Torbjørn, ein grov manipulation av veruleikanum og als ikki nakað sum sømir seg einum politikara, sum gjarna vil kallast ábyrgdalfullur. Hette er propaganda, so tað stendur eftir - og enn er valstríðið ikki byrjað. Men hin vegin vit hava jú havt eitt propagandaministerið ald valseiðið, so hví ikki eisini nú.

Hetta minnr mest av øllum um, tá kollfirðingurin á sinni skuldi keypa komfyr. Hann fekk at vita, at nýggi komfýrurin brendi bara helvtina av tí, sum aðrir gjørdu. Tá meinti kollfirðingurin, at hann átti at umhugsað ar keypt tveir, tí so brendi hann als einki. Men hetta minnr eisini ræðandi nógv um ta tíðina í 80'unum, tá ein ávisur figgjarmálaráðharrar ikki fekk vent sær fyri teimum yvirfyltu grunnunum, sum vóru. Vit vóru so ríkir, at alt bar til, men hvat hendi bert fá ár aftaná? Og

hetta minnr eisini um tíðina beint eftir kríggið, tá føroyingar áttu so nógvir pengar, at vit máttu loysa sum skjótast, tí einki var óført fyri stutt eftir at uppliva, at djúp kreppa rakti landið, har m.a. Sjóvinnubankin fór á heysin fyrstu ferð.

Men álvaratos, er Føroya framtíð ikki størri eitt mál, enn at tit seta tykkum at jonglera við prosentum við eittans endamáli at dylja veruleikan? Hetta er propaganda av versta slag, sum tit, sum sita við politisku leiðsluna, áttu at hildið tykkum langt frá, men heldur sakliga og skiliga komið út og sagt fólk frá, hvørjar avleiðingarnar verða. Tit eiga próvbyrðuna, men hava tit í felag runnið undan henni.

Hvat við heldur at svara føroyingum spurninginum, hvat tað merkir fyri komandi árin, at inntøkasíðan á figgjjarlógini verða skerd soleiðis:

2002: inntøkurnar minka við 400 mió. kr.
2003: inntøkurnar minka við 600 mió. kr.
2004: inntøkurnar minka við 800 mió. kr.
2005: inntøkurnar minka við 1000 mió. kr.

Ella hvat merkir tað fyri føroysku vælferðina, at vit eftir fyra árum taka á leið 2,8 milliarðir krónur burtur úr okkara inntøkum, samstundis sum útreiðslurnar í somu tíð verða hækkaðar hundradtals milliónum? Svara okkum heldur tí spurninginum?

Høgni Hoydal veit væl, at tað eru búskaparligar framrokingar, sum fráboða ein skel og eitt hóttafall í føroyska búskapinum, tá tykkara ætlan verður sett í verk, men tað dylir hann sum mansmorð. Landsstýrið, sum eigur próvbyrðuna, eigur at føra seg fram við sakligum og greiðum

uppsetingum av avleiðingunum. Hvat við at siga okkum avleiðingarnar á góðum føroyskum? Hatta, sum Høgni Hoydal nú roynir seg við, minnr ikki sørt um tey fantastisku hugskotini, sum henda leygarmorgun á einum kollegið aftaná eitt gott kvöld. Men álvaratos, tað er støðan alt ov álvarsum til.

Men tá alt er so ljósa-reytt, hvat er tað tá, sum heldur tykkum aftur? Meirilutin á Løgtingi sigur ja til loysingina, stjórnin sigur ja til loysingina við ávisum treytum m.a. 4-ára skiftistíð, eitt samt Fólka-ting sigur ja, men framvegis tora tit ikki at taka stigið.

Andstøðan kann valla vera ein forðan, tí vit eru ein minniluti. So álvaratos Høgni Hoydal, hví tekur tú so ikki stigið - torir tú ikki, nú alt er so greitt. Ella skalt tú brúka títt hatur móti okkum og móti dønnum til komandi valstríð?

Alt fleiri føroyingar skíra tykkum fyri tómar tunnur, sum bara buldra, men ikki tora at seta tað í verk, sum tit kalla einastu bjarging okkara. Vóru nøkur mans-eivnr í tykkum, sum manna samgonguna, so tóku tit loysingina. Vegurin er greiður, einasta forðan er tykkara tørvandi til til at taka politiskar avgerðir.

eg skal venda aftur til restina av hasi greinini hjá Høgni Hoydal í Sosialinum týsdagin, har hann mest av øllum minnr meg um Frank Dahlgaard fólka-tingslim, sum undir spurnarorðaskiftinum í seinastu viku, gjørdi seg fyri skommum við ósakligheitum og nationalistiskum herrórum.

Sosialurín

Sosialurín
Stovnaður: 1927
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller jan@sosialurin.fo
Blaðstjóri:
Eirikur Lindenskov eirikur@sosialurin.fo
Tíðindaleiðari:
Jústinus Eidesgaard justinus@sosialurin.fo
Marknaðarleið: lysing@sosialurin.fo
Jonhard Hammer jonhard@sosialurin.fo
Marjun Dalsgaard marjun@sosialurin.fo
Gudny Langgaard gudny@sosialurin.fo
Blaðfólk:
Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo
Eyðun Klakstein eydun@sosialurin.fo
John Johannessen john@sosialurin.fo
Edvard Joensen edvard@sosialurin.fo
Turið Kjølbro turid@sosialurin.fo

Stefan í Skorini stefan@sosialurin.fo
Ítróttur:
Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo
Myndamenn:
Jens Kristian Vang jens@sosialurin.fo
Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo
Sosialurín í Norðoyggjum:
Postmoga 231
Nólsoyar Pálsgota 1
700 Klaksvík
tel. 458686 fax 458687
e-post: klaksvik@sosialurin.fo
Útgevari/uppseting:
Sp/ Sosialurín
Prent: Prentmiðstöðin

Avgreiðsla:
Mán.-frí. 8-16
Argjavegur 26,
Tel. 311820, Fax 314720
Postadressa:
Postboks 76, 110 Tórshavn
E-mail:
post@sosialurin.fo
lysing@sosialurin.fo
lysingartorg@sosialurin.fo

Blaðið verður prentað
mánadag-fríggjadag klokkan 14⁰⁰

Lýsingar	Freistir:			
	Tekstlýsingar	Størví lýsingar	Lýsingartorgið	Heilsanir
Týsdagsblaðið	Mán. kl. 10	Frí. kl. 15	Frí. kl. 12	Frí. kl. 12
Mikudagsblaðið	Týs. kl. 10	Mán. kl. 15	Mán. kl. 12	Mán. kl. 12
Hósdagsblaðið	Mik. kl. 10	Týs. kl. 15	Týs. kl. 12	Týs. kl. 12
Fríggjadagsblaðið	Hós. kl. 10	Mik. kl. 15	Mik. kl. 12	Mik. kl. 12
Leygardagsblaðið	Frí. kl. 10	Hós. kl. 15	Hós. kl. 12	Hós. kl. 12

Størví lýsingar, sum nógv arbeiði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn ásettum freistit.
Framhjápláss má umbiðjast í góðari tíð.

Stødd:
Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39mm og rúmið millum teigarnar er 4mm.